

پاسخنامه تشریحی

گزینه ۱: ۱ ۲ ۳ ۴ ۵
گزینه ۲: «المُسَافِرِينَ» اسم فاعل است.

گزینه ۳: «المُجَرَّبِ، المَلْمَعَاتِ، مَمْرُوجَةً» هر سه اسم مفعول هستند.

اما گزینه ۴: «الصَّالِحَةُ، نَاهِيْن، صَابِرِيْن، المَشَاكِلِ» اسم فاعل هستند. «المُنْكَرِ» اسم مفعول است.

گزینه ۲: ۱ ۲ ۳ ۴ ۵
يُنْتَفَعُ: جمله وصفیه است و «خَيْرٌ» خبر جمله می باشد.

گزینه ۱: «حَيٌّ» خبر نکره است. اما «وَأِنْ كَانَ مَيِّتًا» جمله وصفیه نیست. زیرا بر سر جمله وصفیه حرف «واو» بر سر آن نمی آید.

گزینه ۲: «يَوْمَانِ» خبر نکره است. اما «يَوْمٌ لَكَ» جمله وصفیه نیست. زیرا «يَوْمٌ» می توان «بَدَل» از «يَوْمَانِ» گرفت که جزء اهداف کتاب درسی نیست.

گزینه ۳: «تَنَمَّوْا» جمله وصفیه است که «شَجَرَةٌ» را که «خبر» و اسم نکره را وصف می کند.

گزینه ۴: «حَيٌّ» خبر و اسم نکره است. اما «وَقَدْ تَلَّغَ ...» نمی تواند جمله وصفیه باشد. زیرا حرف «واو» بر سر آن آمده است.

گزینه ۴: ۱ ۲ ۳ ۴ ۵
مفیده، خبر

توضیح: يَلْتَهُتُ ... جمله وصفیه برای کلبا در گزینه ۲

یمشی ... جمله وصفیه برای ظیباً

يُبْعِدُكَ ... جمله وصفیه برای صديق مخلص

گزینه ۵: ۱ ۲ ۳ ۴ ۵
توجه: هر گاه جار و مجرور بر سر فعل بیاید جمله فعلیه به حساب می آید و آن جار و مجرور، خبر نمی شود.

گزینه ۲: «لِ» به معنای «برای» است ولی سایر گزینه ها به معنی «باید» است.

گزینه ۷: (إخوة: جمع مکسر - آیات: جمع مؤنث سالم - سائلین: جمع مذکر سالم)

توجه: منظور از تیتتر سوال این است که کدام عبارت هر سه نوع جمع (جمع مذکر سالم - جمع مؤنث سالم - جمع مکسر) را دارد.

رد سایر گزینه ها:

(۱) الكلمات: جمع مؤنث سالم - أموات، أوزان: جمع مکسر

(۲) مسؤلون: جمع مذکر سالم - البقاع، البهائم: جمع مکسر

(۴) أعداء، قلوب، إخوان: جمع مکسر

گزینه ۸: ۱ ۲ ۳ ۴ ۵
صار - يصير - أصبح - يصبح به معنای «شد - می شود» می باشند ولی کان به معنی «بود» می باشد.

گزینه ۹: «أَفْضَلُ» اسم تفضیل است و مضاف واقع شده معنی صفت عالی «=ترین» می دهد که به غلط تفضیلی «=تر» ترجمه شد.

گزینه ۱۰: «عبادة» مفرد است که به غلط جمع ترجمه شده و ضمیر «ک» در عبادتک ترجمه نشد.

گزینه ۱۱: توجه: برای ساختار اسم (اسم فاعل، اسم مفعول، اسم مکان، اسم مبالغه ...) به مفرد آن نگاه می کنیم.

گزینه ۱: «الشَّبَابُ» مفرد: الشاب «اسم فاعل» از ثلاثی مجرد.

گزینه ۲: «مُسْتَعِينًا» اسم فاعل از ثلاثی مزید.

گزینه ۴: «النَّهَاءُ» مفرد: النهي «اسم فاعل» از ثلاثی مجرد.

گزینه ۱۲: بررسی سایر گزینه ها:

در گزینه ۱ «له حرف زائد» ← لیس له حرف زائد و در گزینه ۳ «لا یحتاجُ إلی المفعول» ← یحتاجُ إلی المفعول و در گزینه ۴ «تفضیل» ← اسم فاعل، نادرست می باشد.

گزینه ۱۳: بررسی سایر گزینه ها: در گزینه ۱ «له حرفان زائدان» ← له حرف زائد و در گزینه ۲ «له حرف زائد» ← لیس له حرف زائد و در گزینه ۳ «جَمَعُهُ خطایا» ← جَمَعُهُ

الخطا، نادرست می باشد.

گزینه ۱۴: بررسی سایر گزینه ها:

در گزینه ۱ «له حرفان زائدان» ← له حرف زائد و در گزینه ۳ «یحتاجُ إلی المفعول» ← لا یحتاجُ إلی المفعول و در گزینه ۴ «مجرور بحرف جر» ← مضاف إلیه، نادرست می باشد.

گزینه ۱۵: الصالح صفت برای مجتمع.

نکته: آیا یک اسم در آن واحد می تواند هم صفت و هم مضاف الیه داشته باشد؟

بله: در چنین حالتی مضاف الیه بر صفت مقدم می شود.

گزینه ۱۶: «نمی پذیرد، برفض: لا یقبل» (رد گزینه های ۲ و ۴) // «عرضه می کند: یعرض» (رد گزینه ۳)

گزینه ۱۷: «خبر پیروزی مسلمانان در جنگ: نبأ إنتصار المسلمین فی الحرب» (رد گزینه های ۳ و ۴)

«خوشحال: فرحاً: فرحاً» (رد گزینه ۲)

گزینه ۱۸: «ألحَّت: اصرار کرد» (رد گزینه های ۲ و ۳)

«أن یکرِّمَ: که گرامی بدارد» (رد گزینه ی ۱)

گزینه ۱۹: ۱ ۲ ۳ ۴ ۵
کان همراه مضارع به صورت ماضی استمراری ترجمه می شود. (رد گزینه ی ۲ و ۳) در گزینه ۳ و ۴ موصوف و صفت حیوانات نادر نادرست آمده است. همچنین در

گزینه های ۲ و ۳ و ۴ ضمیر متصل ه که سلاحه است ترجمه نشده است و ضمیر ه در گزینه ی ۴ برای کتف به کار رفته است.

۲۰) ۱ ۲ ۳ ۴ و بعد مدّة شَعَرَ الولد بالّدم، (۲)

۳) و ذهب إلى الأمّ و اعتذر منها

۴) و قَبِلَ يَدَهَا و حينئذٍ أجلسها الأمّ عندها!

۲۱) ۱ ۲ ۳ ۴ «أخبرنا: آگاه کردیم» (رد گزینه ۱)

«زادت: افزایش یافت، افزود» (رد گزینه ۲)

«تجارب: تجربه‌ها» (رد گزینه ۴)

۲۲) ۱ ۲ ۳ ۴ «أخبرنا: ما را آگاه کرد، به ما خبر داد» (رد گزینه‌های ۲ و ۳)

«دوران: چرخش» (رد گزینه‌های ۱ و ۲)

«کلمات و جیزه: سخنانی کوتاه، سخنانی خلاصه» (رد گزینه‌های ۱ و ۳)

۲۳) ۱ ۲ ۳ ۴ فَلْيَقْبُدُوا: پس باید بپرستند (رد گزینه‌های ۲ و ۳)

أَطْعَمَ: خوراک داد (رد گزینه ۴)

أَمَنَ: ایمن گرداند، در امان نهاد (رد گزینه ۴)

نکته: حرف «ه» به معنای «باید» پس از حرف‌هایی مانند «و، ف» معمولاً ساکن می‌شود و فعل مضارع پس از آن در فارسی به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود.

۲۴) ۱ ۲ ۳ ۴ «أُرْسِلَ، با توجه به حرف اول آن (أ) و حرکت «س»، فعل ماضی باب افعال صیغه‌ی مفرد مذکر غایب است و مناسب ضمیر متکلم «أنا، نمی‌باشد.

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

گزینه ۲: «با توجه به ضمیر «ک: مفرد مؤنث مخاطب»، فعل مضارع «تَتَأَمَّلِينَ» صحیح است.

گزینه ۳: «با توجه به ضمیر «هو»، و «ه» (مفرد مذکر غایب) فعل «تَفَاخَّرَ» ماضی باب «تَفَاعَلَ» صحیح است.

گزینه ۴: «با توجه به ضمیر «ک: مفرد مذکر مخاطب»، فعل «أُتِّبْتُ» امر مفرد مذکر مخاطب از باب «إفعال» صحیح است.

۲۵) ۱ ۲ ۳ ۴ «تُعَلِّمِينَ» از باب تفعیل است و یک حرف زائد دارد.

بررسی موارد در سایر گزینه‌ها:

گزینه ۱: «وَيَتَفَاخَّرَانِ» از باب تفاعل و دارای دو حرف زائد است.

گزینه ۳: «نَكْتَسِبُ» از باب افتعال و دارای دو حرف زائد است.

گزینه ۴: «تَتَعَلَّمُ و تَعَلَّمْنَا» از باب تفعّل و دارای دو حرف زائد هستند.

۲۶) ۱ ۲ ۳ ۴ «ماضی+مضارع» در جملات و صیغه به صورت ماضی استمراری ترجمه می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه ۲: «دیدم» در ترجمه‌ی «ووجدت» و ترجمه‌ی «الصدیق» به صورت نکره نادرست است.

گزینه ۳: «مدرسه‌مان»، «یک دوست» و «دور می‌کند» نادرست‌اند.

گزینه ۴: «تاریکی» و «دور خواهد کرد» نادرست‌اند.

۲۷) ۱ ۲ ۳ ۴ «لا يفرّح»: خوشحال نمی‌کند / «القلب الّذي»: قلبی که / «لا يبتهج ب...»: با...شادمان نمی‌شود / «فرح طفل»: شادی کودکی (مضاف + مضاف‌الیه نکره)

۲۸) ۱ ۲ ۳ ۴ «هل»: آیا / «یستوی»: برابر هستند (در این جا) / «الّذين»: کسانی که / «یعلمون»: می‌دانند / «لا يعلمون»: نمی‌دانند.

۲۹) ۱ ۲ ۳ ۴ در این گزینه، «مُعْتَمِدَات»: اسم فاعل مزید از باب «افتعال» است، پس «من مجرد ثلاثی» نادرست است.

۳۰) ۱ ۲ ۳ ۴ «صديقنا الصّدوق»: دوست راستگوی ما / «مَن»: کسی است که / «يَنْصَحُنَا»: ما را نصیحت می‌کند یا پند می‌دهد / «فی عیوننا»: در مورد عیب‌هایمان / «یحفظنا»: از ما

محافظت می‌کند / «فی غیبتنا»: در غیبت (نبود) ما / «یؤثرنا»: ما را برمی‌گزیند (ترجیح می‌دهد) / «علی نفسه»: بر خودش